

ภาคีความร่วมมือเพื่อการอนุรักษ์นกน้ำอพยพ
และการใช้ประโยชน์ที่ดินที่อยู่อาศัยอย่างยั่งยืน ในเส้นทางอพยพเอเชียตะวันออกเฉียง-
ออสเตรเลีย

ประเทศไทย

ภาคีความร่วมมือเพื่อการอนุรักษ์นกน้ำอพยพ และการใช้ประโยชน์ถิ่นที่อยู่อาศัยอย่างยั่งยืน ในเส้นทางอพยพเอเชียตะวันออกเฉียง- ออสเตรเลีย

(หัวข้อย่อ - ความร่วมมือเพื่อเส้นทางอพยพเอเชียตะวันออกเฉียง-ออสเตรเลีย)

บทนำ

เส้นทางภูมิศาสตร์ที่นกน้ำบินผ่านเพื่ออพยพเป็นประจำในทุกๆปี รู้จักกันในชื่อ “เส้นทางบินอพยพ-Flyway” โดยทั่วโลกปรากฏเส้นทางบินอพยพสำคัญอยู่แปดเส้นทาง เส้นทางบินอพยพเอเชียตะวันออกเฉียง-ออสเตรเลีย เริ่มต้นจากตะวันออกเฉียงไกลของรัสเซียและอลาสก้าบินตรงมาทางใต้ผ่านเอเชียตะวันออกเฉียงและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มุ่งหน้าไปยังออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ครอบคลุมพื้นที่ถึง 22 ประเทศ เส้นทางบินเอเชียตะวันออกเฉียง-ออสเตรเลียเป็นแหล่งที่พักระหว่างทางของนกอพยพกว่า 50 ล้านตัว ซึ่งประกอบไปด้วยประชากรต่างๆมากกว่า 250 ชนิด รวมไปถึง 28 สายพันธุ์ที่กำลังถูกคุกคามอยู่ในขณะนี้ ในระหว่างการบินอพยพหรือการย้ายถิ่น นกอพยพเหล่านี้ต้องพึ่งพาความอุดมสมบูรณ์จากพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นที่พักอาศัยและเป็นแหล่งหาอาหารเพื่อสะสมพลังงานสำหรับการบินอพยพในช่วงถัดไป ดังนั้นความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆที่เส้นทางอพยพเหล่านี้ทอดผ่านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอนุรักษ์และปกป้องนกน้ำอพยพรวมทั้งถิ่นพักอาศัยที่นกเหล่านี้ใช้เป็นแหล่งพักพิง

ในการประชุมระดับโลกว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน (WSSD) ณ กรุงโยฮันเนสเบิร์กเมื่อปีพ.ศ. 2545 รัฐบาลญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และ องค์การพื้นที่ชุ่มน้ำนานาชาติ (Wetlands International) ประสบความสำเร็จในการยื่นข้อเสนอความร่วมมือแบบที่สอง (Type II Partnership) เพื่อการอนุรักษ์และการใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำอพยพที่มีความสำคัญในระดับสากลในเขตเอเชียตะวันออกเฉียง

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และออสเตรเลียอย่างยั่งยืน
ความร่วมมือครั้งนี้ปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อของการริเริ่มแบบที่ 2 (WSSD Type II)

ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ผู้เข้าร่วมประชุมจากองค์กรต่างๆ 21องค์กร ทั้งองค์กรจากรัฐ องค์กรรัฐบาลระหว่างประเทศ และองค์กรพัฒนาเอกชนได้ประชุมกันที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับอนาคตของความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อการอนุรักษ์นกน้ำอพยพ โดยใช้รูปแบบความร่วมมือแบบที่สอง (Type II Partnership) ในที่ประชุมเห็นพ้องว่าความร่วมมือนี้จะช่วยผลักดันการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐบาล องค์กร รัฐบาล ระหว่างประเทศ และองค์กรพัฒนาเอกชน อีกทั้งยังช่วยนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

ความร่วมมือครั้งนี้เกิดขึ้นจากความสำเร็จของคณะกรรมการอนุรักษ์นกน้ำอพยพภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific Migratory Waterbird Conservation Committee) ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์นกน้ำอพยพภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific Migratory Waterbird Strategy-APMWS) และจากแผนดำเนินการสำหรับนกเป็ดน้ำ (Anatidae) นกกระเรียน (Cranes) และ นกชายเลน (Shorebirds)

ยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินการนี้เองที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือและการประสานงานตลอดจนก่อให้เกิดกิจกรรมต่างๆเพื่อการอนุรักษ์และปกป้องแหล่งที่พักของนกน้ำอพยพนับตั้งแต่ปี 2539

ความสำเร็จภายใต้ยุทธศาสตร์และแผนดำเนินการครั้งนี้ยังครอบคลุมไปถึงการที่สามารถระบุถิ่นที่อยู่อาศัย (จุดแวะพัก) ที่มีความสำคัญระดับนานาชาติของนกน้ำอพยพ ที่อยู่ในเส้นทางบินกว่า 700 แห่ง รวมไปถึงการพัฒนาเครือข่ายจุดพักอาศัยของนกเป็ดน้ำ (Anatidae) นกกระเรียน (Cranes) และ นกชายเลน (Shorebirds) นอกจากนี้ความสำเร็จครั้งนี้ยังครอบคลุมถึงกิจกรรมระดับต่างๆที่ช่วยเพิ่มความรู้เกี่ยวกับนกน้ำอพยพเหล่านี้ รวมทั้งเพิ่มพูนความตระหนักในความสำคัญของนกเหล่านี้

และเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถของผู้มีหน้าที่บริหารจัดการเพื่อการดำรงรักษาแหล่งที่อยู่อาศัยสำคัญ ๆ ของนกอพยพที่อยู่ในตลอดเส้นทางอพยพ

แม้ว่าได้มีความพยายามอย่างมากมาในการจัดการและอนุรักษ์นกอพยพเหล่านั้น แต่ประชากรนกอพยพและแหล่งที่อยู่อาศัยของพวกมันทั้งบริเวณชายฝั่งและบนบก ยังคงเผชิญกับแรงกดดันจากการเพิ่มจำนวนประชากรและการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การพัฒนาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อ นกอพยพ ซึ่งจะใช้ชีวิตช่วงนอกฤดูผสมพันธุ์ เช่นเดียวกับที่ส่งผลกระทบต่อ นกอพยพที่พึ่งพา และใช้ประโยชน์ในพื้นที่ต่าง ๆ ที่อยู่ในเส้นทางอพยพในระหว่างที่นกเหล่านี้บินอพยพย้ายถิ่น ความร่วมมือนี้ทำให้เกิดการยอมรับถึงความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในบริเวณถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญร่วมกันกับ นกอพยพ ขณะเดียวกันยังเป็นการให้ความมั่นใจในการจัดเตรียมและสร้างคุณภาพแก่แหล่งที่อยู่อาศัยเพื่อดำรงไว้ซึ่งประชากรของ นกอพยพ

ความร่วมมือนี้ ได้ยอมรับว่า การจัดตั้งและสื่อสาร ประชาสัมพันธ์เครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัยของนกอพยพ รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพในระดับท้องถิ่น มันการให้หลักประกันต่อความยั่งยืนในการดูแลรักษาระบบนิเวศ ทั้งหมดนี้จะช่วยเสริมสภาพการอนุรักษ์นกอพยพของ กลุ่มต่าง ๆ ซึ่งครอบคลุมภาคีความร่วมมือตามที่ปรากฏอยู่ในภาคผนวกที่ 3 ของเอกสารฉบับนี้ นอกจากนี้ ยังจะทำให้เกิดการยอมรับว่า การอนุรักษ์เส้นทางอพยพควบคู่กับการอนุรักษ์นกอพยพเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการยกระดับ สภาพการอนุรักษ์ของกลุ่มทำงานอนุรักษ์เหล่านี้

ความร่วมมือนี้จะนำมาซึ่งการจัดทำข้อตกลงต่าง ๆ ระหว่างรัฐบาล รวมทั้งเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติอื่น ๆ ซึ่งครอบคลุมถึง อนุสัญญาแรมซาร์ (The Convention on Wetlands (Ramsar) อนุสัญญาว่าด้วยชนิดพันธุ์ที่มีการเคลื่อนย้ายถิ่น (Convention on Migratory Species – CMS) อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity-CBD) มติที่

7.4และ7.28 การจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังโครงการและแนวทางสำหรับUNDP และUNEP (the UNDP and UNEP Project Priorities and Guidelines), นโยบายด้านน้ำของ UNEP (the UNEP Water Policy) และ เอกสารกิจกรรมด้านน้ำซึ่งเรียบเรียง ณ เวทีเสวนาเรื่องน้ำระดับโลกครั้งที่ 3 (the Portfolio of Water actions compiled at 3rd World Water Forum) การลงนามความร่วมมือของการริเริ่มในระดับภูมิภาคที่อยู่ภายใต้เครือข่ายอนุสัญญาแรมซาร์ ซึ่ง ระบุว่า ใน มติ ที่ 9.7(Resolution 9.7)เป็นการยอมรับที่มีความหมายอย่างยิ่งต่อความสำคัญของความร่วมมือที่มีอยู่ภายใต้เส้นทางอพยพ

ความร่วมมือนี้ยังจะช่วยสนับสนุนประเทศต่างๆที่ร่วมกันลงนามในข้อตกลงเพื่อนกน้ำอพยพที่อยู่ในเส้นทางอพยพ(ได้แก่สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สหพันธรัฐรัสเซีย สาธารณรัฐเกาหลีและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี)ปฏิบัติตามข้อบังคับซึ่งระบุไว้ในข้อตกลงที่ได้ลงนามไว้

สมาชิกภาคีความร่วมมือเพื่อเส้นทางอพยพได้มีความเห็นร่วมกันดังนี้

ย่อหน้าที่ 1 สถานภาพทางกฎหมาย

ความร่วมมือนี้เป็นไปในลักษณะอย่างไม่เป็นทางการ และเป็นกรริเริ่มโดยความสมัครใจของบรรดาสมาชิก

ย่อหน้าที่ 2 จุดประสงค์, เป้าหมายและวัตถุประสงค์

จุดประสงค์

จุดประสงค์ของความร่วมมือนี้ เป็นการเตรียมแนวทางการจัดการเส้นทางอพยพแบบกว้างๆ เพื่อส่งเสริมให้มีเวทีการเสวนา การร่วมแรงร่วมใจ และการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ทั้งในระดับรัฐบาล ผู้จัดการพื้นที่ ข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ สถาบันทางเทคนิค หน่วยงานสหประชาชาติ ภาคอุตสาหกรรมและเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน กลุ่มชุมชนต่างๆ และประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้เพื่อการอนุรักษ์น่าน้ำและแหล่งที่อยู่อาศัยของบรรดานกน้ำเหล่านั้น

เป้าหมาย

นกอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัยในเส้นทางอพยพเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับการยอมรับ และก่อให้เกิดการอนุรักษ์ เพื่อประโยชน์แก่มวลมนุษย์และความหลากหลายทางชีวภาพ

วัตถุประสงค์

1. พัฒนาเครือข่ายเส้นทางนกอพยพ ของพื้นที่ที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ เพื่ออนุรักษ์นกอพยพ โดยอาศัยบทเรียนของความสำเร็จจากยุทธศาสตร์การอนุรักษ์นกอพยพภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (APMW CS)
2. สนับสนุนการสื่อสาร การศึกษา และการสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนให้เห็นถึงคุณค่า ความสำคัญของนกอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัยของมัน
3. สนับสนุนการศึกษา วิจัย และ การติดตาม ใน เส้นทาง อพยพ รวมทั้ง เสริมสร้าง ความรู้ และ ส่งเสริม ให้ มีการ แลก เปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสารของนกอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัย
4. เสริมสร้างศักยภาพและความสามารถด้านการบริหารจัดการนกอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัย ให้แก่ผู้ทำหน้าที่บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ผู้มีอำนาจตัดสินใจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับท้องถิ่น

5. พัฒนาเส้นทางอพยพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนิดพันธุ์ และถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญ เพื่อนำไปสู่การยกระดับสถานภาพการอนุรักษ์นกอพยพ

ย่อหน้าที่ 3 การจัดตั้งเครือข่ายพื้นที่ที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ เพื่อการอนุรักษ์นกอพยพ ใน เส้นทาง อพยพ เอเชียตะวันออกเฉียง - ออสเตอร์เลีย บทเรียนความสำเร็จจากเครือข่ายยุทธศาสตร์การอนุรักษ์นกอพยพภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (APMWCS)

1. การจัดตั้งเครือข่ายเส้นทางนกอพยพเอเชียตะวันออกเฉียง - ออสเตอร์เลีย เป็น องค์ ประกอบ ที่สำคัญ ส ำ ห ร ้ บ ค ว า ม ร ่ว ม ม ี อ และเป็น การ สร้าง ความ มั่นใจ ว่า ความ เชื่อมโยง ของ ถิ่น ที่ อยู่ อาศัย ที่ มีความ สำคัญ ระหว่าง ประเทศ ได้ รั บ ก า ร จั ด ก า ร ดู แ ล อ ย ่ า ง ย ิ่ง ย ึ น เพื่อการอยู่รอดอย่างยาวนานของนกอพยพที่มีอยู่ตลอดเส้นทางอพยพ
2. ให้มีการเชิญเครือข่ายนกเป็ดน้ำ (Anatidae) นกกระเรียน (Crane) และ นกชายเลน (Shorebirds) ที่ อยู่ ภา ย ไ ต APMWCS เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายเส้นทางนกอพยพเส้นทางเอเชียตะวันออกเฉียง - ออสเตอร์เลียด้วยความสมัครใจ และสอดคล้องกับแนวทางการโอนย้าย
3. เครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัย จะเป็นผู้กำหนดว่าชนิดพันธุ์หรือกลุ่มนกน้ำใดหนึ่ง (เช่น นกเป็ดน้ำ นกกระเรียน น ก ช า ย เ ล น น ก ก ร ะ ล ี น ก น ำ ง น ว ล) ที่จะทำให้พื้นที่นั้นๆได้รับการพิจารณาว่ามีความสำคัญระหว่างประเทศ ชนิดพันธุ์ใดที่ใช้พื้นที่เดียวกัน จะมีการเตรียมความพร้อมขั้นพื้นฐาน เพื่อการดำเนินกิจกรรมร่วมกันภายใต้ความร่วมมือ
4. ส ัน บ ส ุน ใ ให้ ส ม า ช ิ ก ที่ ม า จ า ก ก ภา ค รั ฐ เสนอข้อมูลพื้นที่แหล่งที่อยู่อาศัยของนกอพยพที่มีความสำคัญระหว่าง ประเทศในประเทศของตน

เพื่อข้อมูลเหล่านี้จะได้ถูกบรรจุในบัญชีเครือข่ายนกอพยพ ตามเอกสารแนบ 5 หากข้อมูลเหล่านี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตามเอกสารแนบ 4 ข้อมูลเหล่านี้ก็จะได้รับการพิจารณาให้บรรจุเข้าในเอกสารแนบ 4 ตามแนวทางปฏิบัติเพื่อให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ภายใต้ “เครือข่ายเส้นทางบินอพยพ”

5. สมาชิกที่มาจากภาครัฐ มีสิทธิที่จะเสนอ มีสิทธิที่เสนอถอดถอนรายชื่อถิ่นที่อยู่อาศัยออกจากเครือข่าย โดยให้แจ้งแก่ฝ่ายสำนักเลขาธิการของความร่วมมือ
6. สมาชิกที่มาจากภาครัฐ ต้องให้ความช่วยเหลือแก่ผู้จัดการพื้นที่ที่อยู่ในเส้นทางบินในประเภทศขอ ง ต น เ อ ง เพื่อพัฒนาและดำเนินการแผนการจัดการที่สอดคล้องกับแนวทางที่เห็นชอบร่วมกันในระดับนานาชาติ (เช่นแนวทางการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำตามอนุสัญญาแรมซาร์)

ย่อหน้าที่ 4 ก า ร ส ่ง เ ส ริ ม ก า ร ส ี อ ส า ร ก า ร ค ี ก ษ า และการเสริมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในคุณค่าของนกน้ำอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัย

1. ให้สมาชิกของความร่วมมือ ส่งเสริมให้มีการสื่อสาร การศึกษา และเสริมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในคุณค่า และความสำคัญของนกอพยพตลอดเส้นทางบิน รวมถึงการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำอพยพอย่างยั่งยืน
2. สมาชิกข อ ง ค ว า ม ร ่วม ม ี อ จะต้องมี การเสริมสร้างกิจกรรมการสร้างความจิตสำนึกและความตระหนักต่อคุณค่าและความสำคัญของการอนุรักษ์นกน้ำอพยพ โดยวางแผนให้ชุมชนและผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในการอนุรักษ์ และปกป้องนกน้ำอพยพและถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำเหล่านั้น

3. การให้ความรู้ความเข้าใจ และการสร้างจิตสำนึกนั้น จะเน้นการให้แนวคิดหลักในการอนุรักษ์นกกน้ำอพยพและเครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัย ที่มีอยู่ตลอดเส้นทางบินอพยพ อันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนกกน้ำเพื่อให้วงจรการอพยพประจำปีเกิดความสมบูรณ์

ย่อหน้าที่ 5 การส่งเสริมการศึกษาวิจัย และติดตามเส้นทางบินอพยพ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารของนกกน้ำและถิ่นที่อยู่อาศัย

1. สนับสนุนให้สมาชิกของความร่วมมือ มีการพัฒนาและดำเนินกิจกรรมการศึกษาวิจัยและการติดตามในเส้นทางบินอพยพ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านจำนวนประชากรของนกกน้ำและถิ่นที่อยู่อาศัย
2. สมาชิกของความร่วมมือ ยอมรับถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างความเข้าใจ ถึงยุทธศาสตร์การอพยพของนกกน้ำ เพื่อให้สามารถประเมินความเสี่ยงจากมากับนกกน้ำ และจัดทำแผนรองรับได้ทันที่
3. สนับสนุนให้สมาชิกของความร่วมมือ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร จากงานวิจัยและจากการเฝ้าติดตามจำนวนประชากรนกกน้ำอพยพที่อยู่ในเส้นทางบินอพยพ

ย่อหน้าที่ 6

การเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถในการบริหารจัดการถิ่นที่อยู่อาศัยและนกกน้ำให้แก่ผู้จัดการทรัพยากรธรรมชาติ ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับท้องถิ่น

1. สนับสนุนให้สมาชิกของความร่วมมือ ร่วมกันสร้างความเชี่ยวชาญตลอดเส้นทางบินอพยพ

หมายถึงให้การสนับสนุนด้านเทคนิคการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาและการปฏิบัติงานตามแผนการจัดการ การติดตามประชากรบนน้ำอพยพ การสร้างจิตสำนึก และความตระหนัก และการดำเนินการศึกษาวิจัย

2. สนับสนุนให้สมาชิกของความร่วมมือ ให้ความช่วยเหลือชุมชนเพื่อยอมรับและนำหลักการการพัฒนาอย่างยั่งยืนในจัดการพื้นที่ที่มีความสำคัญระหว่างประเทศไปดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่อยู่ในบริเวณเส้นทางบินอพยพ ที่มีทรัพยากรและความสามารถที่จำกัด

ย่อหน้าที่ 7 พัฒนาเส้นทางอพยพเพื่อยกระดับการอนุรักษ์นกน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนิดพันธุ์และถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญในระดับต้น ๆ

1. สนับสนุนให้สมาชิกของความร่วมมือ จัดทำแผนการจัดการชนิดพันธุ์นกน้ำที่สำคัญในระดับต้น ๆ (เช่นนกน้ำอพยพที่มีสถานภาพกำลังถูกคุกคามจากทั่วโลก ประชากรนกที่ถูกคุกคามในระดับท้องถิ่น ชนิดพันธุ์ที่ต้องอนุรักษ์และนกน้ำที่ใกล้สูญพันธุ์) และถิ่นที่อยู่อาศัยในเส้นทางอพยพบินของนกน้ำ

ย่อหน้าที่ 8 สมาชิกภาพ

1. ภาครัฐ สามารถเข้าร่วมเป็นสมาชิกของความร่วมมือ โดยการลงนามสนับสนุนเนื้อหาของความร่วมมือ และสนับสนุนวัตถุประสงค์และกิจกรรมภายใต้ความร่วมมือนี้
2. องค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ องค์กรรัฐระหว่างประเทศ และกลุ่มธุรกิจข้ามชาติ สามารถเข้าร่วมความร่วมมือนี้ โดยการลงนามสนับสนุนเนื้อหาของความร่วมมือ และสนับสนุนวัตถุประสงค์และกิจกรรมภายใต้ความร่วมมือนี้

3. ความร่วมมือ เปิดรับสมาชิกใหม่ตลอดเวลา
4. สนับสนุนให้สมาชิกของความร่วมมือ เชิญชวนการเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ของความร่วมมือนี้
5. สมาชิก จะ ใ้ ด้ รั บ ก าร แ ฉ่ ง ก ี ย วั ก ั บ ก าร ส ม ั ค ร เ ป น ส ม ะ ช ิ ก ไ ห ม ่ หากไม่มีประเด็นอื่นใดอ้างถึงภายในระยะเวลาหนึ่งเดือน รายชื่อของการสมัครเป็นสมาชิกใหม่ จะได้รับการบรรจุเข้าในบัญชีรายชื่อความร่วมมือ
6. สมาชิกของความร่วมมือ จะต้องตระหนักในบทบาทที่ของหน่วยงานของรัฐในแต่ละระดับ ใน ก าร ป ฎ ิ บ ั ต ิ ง ำ น ก ำ ย ใ ต้ ค ว ำ ม ร ่ว ม ม ี อ น ี และสนับสนุนให้สมาชิกของความร่วมมือในระดับชาติและพื้นที่ให้การสนับสนุนในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
7. สมาชิกของความร่วมมือ สามารถที่จะยื่นขอถอนตัวจากการเป็นสมาชิกภาพเมื่อใดก็ได้ และควรแจ้งให้ทราบล่วงหน้า
8. รายชื่อสมาชิกใหม่ของความร่วมมือ จะได้รับการบรรจุไว้ในเอกสารแนบท้าย I

ย่อหน้าที่ 9 การบริหารจัดการ

1. ใน ชั้น ต ้น เ พื่ อ ป ร ึ ก ษ ำ ห ำ ร ี อ ก ำ ร ป ฎ ิ บ ั ต ิ ง ำ น ก ำ ย ใ ต้ ค ว ำ ม ร ่ว ม ม ี อ น ี จะมีการจัดการประชุมภาคีสมาชิกขึ้นทุกปี หรือตามความเหมาะสม ณ สถานที่ที่เห็นว่าสมควร
2. สมาชิกของความร่วมมือ จะร่วมกันเลือกประธานและรองประธาน โดยมีวาระละ 2 ปี
3. ส ม ะ ช ิ ก ข อ ง ค ว ำ ม ร ่ว ม ม ี อ จะ ต ้ ง ส ำ น ั ก เ ล ษ ำ ธิ ก ำ ร เ พื่ อ ท ำ ห ้ น ำ ที่ ใน ก ำ ร ต ิ ต ่อ ส ี อ ส ำ ร แ ล ะ ก ำ ร ป รั ะ ส ำ น ก ั บ ส ม ะ ช ิ ก ร วม ท ้ ง ก ำ ร ป รั ะ ส ำ น ก ำ น ก ิ จ ก ร ร ม ต ำ ง ๆ ที่ ม ี อ ย ู่ ใน เ ช ต เ ล ็ น ท ำ ง อ พ ย พ และสนับสนุนให้สมาชิกเตรียมทรัพยากรหรือความพร้อมด้านต่างๆแก่ฝ่ายเลขาธิการ
4. สมาชิกของความร่วมมือ จะจัดทำขอบเขตการดำเนินงานของฝ่ายเลขาธิการความร่วมมือ

5. สมาชิกของความร่วมมือ สามารถรับบริการจากสมาชิก หรือองค์กรอื่นๆได้ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของฝ่ายเลขานุการ
6. สมาชิกของความร่วมมือ สามารถแก้ไขเนื้อหาในเอกสารความร่วมมือ หากได้รับการเห็นชอบหรือเป็นมติเอกฉันท์ของสมาชิกในที่ประชุม
7. สมาชิกของความร่วมมือ สามารถขอแก้ไขหมวดหมู่ประเภทหน้าอพยพที่จัดทำขึ้นโดยความร่วมมือนี้ ผ่านการเห็นชอบร่วมกัน อย่างไรก็ตาม เป็นเอกฉันท์ ทั้งรวมถึงการเพิ่มหรือการตัดบัญชีชื่อกลุ่มหน้าออกจากหมวดหมู่ตามที่ปรากฏอยู่ในเอกสารแนบท้ายที่ III
8. สมาชิกของความร่วมมือ สามารถจัดตั้งคณะกรรมการจัดการ เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของสมาชิก
9. สมาชิกของความร่วมมือ สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาถาวรหรือเฉพาะตามความจำเป็น โครงสร้างองค์กรของความร่วมมือนี้ สามารถดูได้ในเอกสารแนบท้ายที่ VI

ย่อหน้าที่ 10 งบประมาณ

1. สมาชิกของความร่วมมือ จักต้องให้การสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติงานและกิจกรรมของความร่วมมือ
 2. การประชุมของสมาชิกความร่วมมือ จักทำการประเมินความต้องการและวิธีการเพื่อให้ได้มาซึ่งแหล่งสนับสนุนทางการเงิน ทั้งนี้เพื่อ
- ก)

ช่วยเหลือสมาชิกของความร่วมมือในการปฏิบัติงานและดำเนินกิจกรรมต่างๆที่อยู่ภายใต้ความร่วมมือนี้ และ

- ข) สนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานของฝ่ายเลขาธิการ ที่ปรึกษากลุ่มปฏิบัติงานและกลุ่มอื่นๆที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความร่วมมือนี้

เอกสารแนบท้าย I รายชื่อสมาชิก

ลงนามโดย (หน่วยงานรัฐ รัฐบาล องค์การเอกชน)	สถานที่ หรือวิธีการสมัคร	วันที่สมัคร
ออสเตรเลีย	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน ยน 2549
อินโดนีเซีย	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน ยน 2549
ญี่ปุ่น	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6

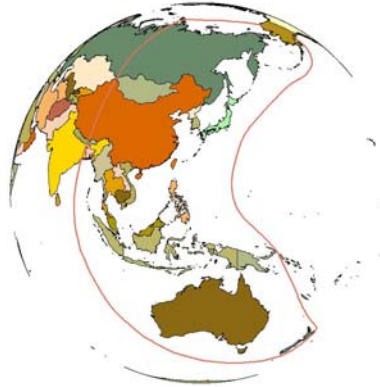
		พฤศจิกายน 2549
ฟิลิปปินส์	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
สาธารณรัฐเกาหลี	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
รัสเซีย	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
สิงคโปร์	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
สหรัฐอเมริกา	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
เลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยชนิดพันธุ์ที่มีการเคลื่อนย้ายถิ่น	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
สำนักเลขาธิการอนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Convention Secretariat)	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
Australian Wader Studies Group	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
มูลนิธินกกระเรียนนานาชาติ (International Crane Foundation)	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549

องค์การพื้นที่ชุ่มน้ำนานาชาติ (Wetlands International)	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
องค์การกองทุนสัตว์ป่าโลก (WWF)	โบกอร์ อินโดนีเซีย	6 พฤศจิกายน 2549
สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ (IUCN)	จดหมายสมัครไปยังสำนักเลขาธิการชั่วคราว (Latter to interim secretariat)	6 พฤศจิกายน 2549
องค์กรอนุรักษ์นกสากล (Birdlife International)	โบกอร์ อินโดนีเซีย	9 พฤศจิกายน 2549
สมาคมนกป่าแห่งญี่ปุ่น (Wild Bird Society of Japan)	จดหมายสมัครไปยังสำนักเลขาธิการชั่วคราว (Latter to interim secretariat)	1 8 กรกฎาคม 2550
รัฐบาลกัมพูชา (Royal Government of Cambodia)	ปักกิ่ง จีน	1 3 พฤศจิกายน 2550
จีน (China)	จดหมายสมัครไปยังสำนักเลขาธิการชั่วคราว (Latter to interim secretariat)	1 7 มีนาคม 2551

เอกสารแนบท้ายที่ II คำจำกัดความ

1. “นกกน้ำอพยพ” หมายถึง กลุ่มประชากรสิ่งมีชีวิตที่ถูกจัดลำดับหมวดหมู่ให้อยู่ในกลุ่มนกกน้ำซึ่งบินอพยพในเส้นทางอาเซียนตะวันออกเฉียง-ออสเตรเลียตามที่ระบุในภาคผนวกที่ III ซึ่ง เป็น สัตว์ ส่ว น สั ำ คัญ ใน วง จ ร อ พ ย พ โดยสามารถคาดการณ์ทิศทางการบินที่บินข้ามเขตแดนไม่น้อยกว่าหนึ่งประเทศ
2. เส้นทางบินอพยพเอเชียตะวันออกเฉียง-ออสเตรเลีย หมายถึงระบบการอพยพข้ามประเทศของนกกน้ำที่เชื่อมโยงโดยตรงกับพื้นที่หากินและถิ่นที่อยู่อาศัยและเชื่อมโยงกับระบบนิเวศของแต่ละประเทศหรือภาคพื้นดินในที่ต่างๆ
เส้นทางบินอพยพเอเชียตะวันออกเฉียง-

ออสเตรเลียครอบคลุมพื้นที่ส่วนหนึ่งประเทศสหรัฐอเมริกา (อลาสก้า)
สหพันธรัฐรัสเซีย(รัสเซียตะวันออก) ภาคพื้นเอเชียตะวันออก เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และออสเตรเลีย

แผนที่ 1 แสดงเส้นทางบินอพยพเอเชียตะวันออก-ออสเตรเลีย

3. เส้นทางบินอพยพหมายถึง เส้นทางอพยพเอเชียตะวันออก-ออสเตรเลีย
4. สมาชิกระดับรัฐบาล หมายถึงรัฐบาลของประเทศนั้นๆ ที่ลงนามในการเป็นการสมาชิกประเทศที่ตั้งอยู่ในเส้นทางบินอพยพได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย มองโกเลีย สหภาพพม่า นิวซีแลนด์ ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเกาหลี สหพันธรัฐรัสเซีย สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์ตะวันออก ราชอาณาจักรไทย สหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งเวียดนาม
5. สมาชิกรัฐบาลระหว่างประเทศ หมายถึงองค์กรภาครัฐระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาค รวมทั้งกลุ่มและหน่วยงานที่ได้ลงนามรับรองความร่วมมือนี้
6. สมาชิกองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ หมายถึงองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ และ องค์กรพัฒนาเอกชนระดับชาติ ที่เข้าร่วมดำเนินกิจกรรมและประสานงานการอนุรักษ์นกน้ำที่อยู่ในเส้นทางบินอพยพมากกว่าหนึ่งประเทศ รวมทั้งภาคธุรกิจข้ามชาติที่ลงนามรับรองความร่วมมือนี้

7. สมาชิก "เส้นทางบินอพยพ" หมายถึงสมาชิกจากภาครัฐ สมาชิกภาครัฐบาลระหว่างประเทศ สมาชิกองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ ที่อยู่ในเส้นทางบินอพยพ
8. เครือข่ายถิ่นที่อัญญาศัยในเส้นทางบินอพยพ หมายถึงความเชื่อมโยงระหว่างจุดแวะพักของนกน้ำอพยพในที่ต่างๆ ซึ่งมีประชากรนกและสายพันธุ์หลากหลายที่มีอยู่แนวเส้นทางอพยพ

เอกสารแนบท้ายที่ III บัญชีรายชื่อวงศ์นกน้ำอพยพที่มีอยู่ในเส้นทางอพยพอาเซียนตะวันออกเฉียง

วงศ์นก	วงศ์นก(ภาษาไทย)
Gaviidae	นกฉลาม/นกกินปลา(Divers/Loons)
Podicipedidae	นกเป็ดผี

Phalacrocoracidae	นกกาน้ำ
Procellariidae	นกจมูกหลอด
Oceanitidae	นกโต้คลื่น(Storm Petrels)
Pelacanidae	นกกระทุง
Ardeidae	นกยาง
Ciconiidae	นกกระสา นกกระทุม
Threskiornithidae	นกปากซ่อม นกกุลา
Anatidae	นกเป็ดน้ำ
Gruidae	นกกระเรียน
Rallidae	นกอีแอ่น
Heliornithidae	นกพินฟุท
Jacaniidae	นกพริก
Haematopodidae	นกอีโก๋
Recurvirostridae	นกตีนเทียน
Glareolidae	นกแอ่นทุ่ง
Charadriidae	นกหัวโต นกกระท
Scolopacidae	นกชายเลน นกปากซ่อม
Laridae	นกนางนวล
Stecorariidae	นกสกัว(Skuas)
Alcidae	นกอี๊ด (Auks)

เอกสารแนบท้ายที่ IV เกณฑ์มาตรฐานสากลของเครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัยในเส้นทางบินอพยพ

การที่จะได้รับพิจารณาให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายถิ่นที่อยู่อาศัยในเส้นทางบินอพยพ สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานต่อไปนี้

ก. เกณฑ์มาตรฐานของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ(อนุสัญญาแรมซาร์ Ramsar, Iran, 1971) สำหรับถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติของนกอพยพ ได้แก่

เกณฑ์ที่ 2: พื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetland) นั้น จะได้รับการพิจารณาว่าเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ก็ต่อเมื่อพื้นที่นั้นมีชนิดพันธุ์ที่สถานภาพมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ ใกล้สูญพันธุ์ หรือใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง หรือสังคมระบบนิเวศถูกคุกคาม

เกณฑ์ที่ 5: พื้นที่ชุ่มน้ำนั้น จะได้รับการพิจารณาว่ามีความสำคัญระหว่างประเทศ หากตามปกติสามารถให้นกน้ำอาศัยอยู่ได้อย่างน้อย 20,000 ตัว

เกณฑ์ที่ 6: พื้นที่ชุ่มน้ำนั้น จะได้รับการพิจารณาว่ามีความสำคัญระหว่างประเทศ หากพื้นที่ชุ่มน้ำนั้น ตามปกติสามารถให้นกน้ำร้อยละ 1 ของประชากรในชนิดพันธุ์หนึ่งอาศัยอยู่ได้ตลอดเวลา

ข. เกณฑ์แหล่งหยุดพักอาศัย ที่นำไปใช้ภายใต้ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์นกน้ำอพยพเอเชีย-แปซิฟิก ได้แก่

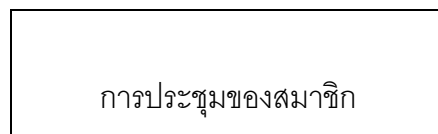
1. แหล่งหยุดพักนั้นๆ จะได้รับการพิจารณาว่าเป็นแหล่งหยุดพักที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ หากตามปกติแหล่งหยุดพักนั้น คำนวณประชากรนก 0.25% ของประชากรในชนิดพันธุ์หรือสายพันธุ์หนึ่ง
2. แหล่งที่พัก จะได้รับการพิจารณาว่าเป็นแหล่งที่พักที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ หากตามปกติแหล่งที่พักสามารถให้นกน้ำจำนวนไม่น้อยกว่า 5,000 ตัวในแต่ละครั้งที่อพยพ

ค. ภายใต้สถานการณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ อาจมีการเสนอถิ่นที่อยู่อาศัยบางแห่งเข้ามาเป็นสมาชิกเครือข่าย ถ้าหากถิ่นที่อยู่อาศัยนั้น คำนวณนกน้ำอพยพในสภาวะหรือช่วงใดช่วงหนึ่งของวงจรรอพยพซึ่งมีความสำคัญต่อการดำรงไว้ซึ่งจำนวนประชากร การตัดสินใจรับเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายจะได้รับการพิจารณาจากสมาชิกความร่วมมือเป็นกรณีๆไป

แนบท้ายที่ V ถิ่นอาศัยที่ปรากฏในเครือข่ายถิ่นอาศัยเส้นทางอพยพเอเชียตะวันออกเฉียง – ออสเตรเลีย

ชื่อประเทศ	ถิ่นพักอาศัยของนกน้ำอพยพที่อยู่เครือข่ายเส้นทางอพยพ	วงศ์หรือสายพันธุ์นกอพยพที่ปรากฏในถิ่นอาศัยที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ

แนบท้ายที่ VI โครงสร้างการจัดองค์กร

ที่ปรึกษาด้านเทคนิค

ฝ่ายเลขานุการ

กลุ่มปฏิบัติงาน/ขับเคลื่อนภารกิจ
(ชั่วคราวหรือถาวร)

กลุ่มปฏิบัติงาน/ขับเคลื่อนภารกิจ
(ชั่วคราวหรือถาวร)

กลุ่มปฏิบัติงาน/ขับเคลื่อนภารกิจ
(ชั่วคราวหรือถาวร)
เครือข่ายถิ่นอาศัยในเส้นทางอพยพ